

(Bácska korábbi alispánjával), Nagy Miklóssal (Újvidék korábbi polgármesterével), Bajor Ferenc tábornokkal és Perepatits Pállal (a kémelhárító szolgálat korábbi képviselőjével) újból bíróság elé állították őket. A per 1946. október 24-én kezdődött Újvidéken és hat nappal később mind a kilenc vádlottat halálra ítélték. Feketehalmy-Czeydnert, Grassyt és Zöldit kötél általi, a többieket golyó általi halálra, Feketehalmy-Czeydnert november 5-én akasztották fel Zsablyán, ahol az újvidéki vérengzések elkezdődtek; a többieket egy nappal korábban, Újvidéken végezték ki.¹⁰⁹

A magyar zsidóság elpusztításával kapcsolatos ügyekben több nagy háborús per volt a Német Szövetségi Köztársaságban, Ausztriában, Csehszlovákiában, Lengyelországban és Izraelben. Ezekben a Harmadik Birodalom különféle szerveinek olyan tagjai kerültek bíróság elé, akiknek közvetlen részük volt a magyarországi végleges megoldás eltervezésében és megvalósításában.

Német Szövetségi Köztársaság. A végül Nyugat-Németországgá vált területen több perben is foglalkoztak a magyar zsidók ellen elkövetett bűnökkel. Nürnbergben a Harmadik Birodalom 21 vezetője állt a Nemzetközi Katonai Törvényszék előtt, az Egyesült Államok Katonai Törvényszéke 185 vádlott ellen tizenkét bűnpert folytatott, a brit megszállási övezetben is indultak perek, akárcsak a német bíróságokon az 1950-es évek elejétől.¹¹⁰ Nürnbergben a magyar zsidóságot ért tragédiát Kaltenbrunner és Ribbentrop ügyével kapcsolatban tárgyalták. Az amerikaiak az Oswald Pohl, a Flick, az I. G. Farben és a Krupp érdekcsoport ügyével, valamint a követekkel kapcsolatban vetették fel Magyarország ügyét; a britek elsősorban a Josef Kramerrel és 44 más vádlottal megindult, az auschwitzzi, natzweileri és bergen-belseni táborokkal kapcsolatos ún. Belsen-perben érintették a magyar zsidóság tragédiáját.

A magyar zsidóság szempontjából az Edmund Veesenmayer, a Harmadik Birodalom egykori teljhatalmú magyarországi megbízottja elleni per volt a legfontosabb. A követek perének (1948) egyik fővádlottjaként több vádpontban is elmarasztalták. 1949 áprilisában húszévi börtönbüntetésre ítélték, de 1951 januárjában John J. McCloy, az Egyesült Államok németországi főbiztosa tízévi börtönre változatta az ítéletet. A következő évben pedig egy különleges amerikai bizottság javaslatára szabadon bocsátották.¹¹¹

A magyar zsidók ellen elkövetett bűnök néhány, a francia és szovjet katonai törvényszék előtt lefolytatott perben is előkerültek. A francia bíróságok főleg a koncentrációs és munkaszolgálatos-táborokban elkövetett bűnökkel foglalkoztak.¹¹²

A nyugatnémet igazságügy-miniszter 1965 elején a Bundestagnak be-